

РЕШЕНИЕ

№ 15596

гр. София, 23.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в публично заседание на 25.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **682** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно – процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба(оспорване) от М. Т. М. от [населено място] чрез адв. Б. З. против отказ на кмета на Столична община - район „Т.“ да му предостави заверен препис на личния му регистрационен картон, обективиран в писмо с изх. № РТР24-ЕВ00-38-(1)/12.01.2024 г. С Определение № 1350 от 6.02.2024г. жалбата е оставена без разглеждане и производството е прекратено. С определение №10244 от 01.10.2024г. на ВАС посоченото определение е отменено и делото е върнато за продължаване на съдопроизводствените действия по жалбата.

В жалбата са изложени аргументи за нищожност, респективно за незаконосъобразност на оспорения акт. Твърди се, че не е налице валидно произнасяне от страна на административния орган, като се навежда липса на мотиви за отказа и изрично се посочва, че жалбоподателят е поискал от органа да му предостави препис от личния му регистрационен картон, а не да получи справка дали е съществувала [улица]на територията на район „Т.“. С жалбата се моли за обявяването на акта за нищожен, а в условията на евентуалност, отмяната му като незаконосъобразен, като се моли още делото да бъде върнато като административна преписка на кмета на район „Т.“ с указание да се извърши проверка в регистрите на личните регистрационни картони за наличието на личен регистрационен картон от 1982 г. на М. Т. М. по чл. 80 от отменената Наредба за гражданското състояние от 1975 г. Претендират се разноски.

В съдебно заседание на 29.01.2025 г. жалбоподателят М., заедно с процесуалния си представител

адв. Г., поддържа изложеното в жалбата, като прави доказателствено искане за това целият архив на гражданското състояние да бъде предоставен на съда, с което да се установи наличието на неговия личен регистрационен картон, както и за това да му бъде предоставен заверен препис от актовата книга от 1982 г., за да се установи, че в нея е включен личен регистрационен картон на негово име, съставен през 1982 г. Излага още, че административният орган е действал в нарушение на изискването за безпристрастност и независимост, уредено в чл. 10 от АПК.

В съдебно заседание на 26.02.2025 г. жалбоподателят М., заедно с процесуалния си представител адв. Г., моли по реда на чл. 176 съдът да задължи кмета на СО- район „Т.“ да се яви лично и да отговори на въпроса: „Срещал ли се е с биологичната ми майка и поемал ли е пред нея ангажимент срещу материална облага да укрива личния ми регистрационен картон?“. Жалбоподателят навежда съображенията си, че по този начин ще се докаже, че по отношение на кмета е съществувала хипотезата на чл. 10, ал. 2 от АПК и същият, след като знаел, че е заинтересован поради това, че е в приятелски отношения с майка му, е следвало да си направи отвод и да предостави на един от заместник-кметовете решаването на въпроса за издаването на личен регистрационен картон. Прави още доказателственото искане С. „Майчин дом“, [улица], да предостави заверен препис на родилната книга от 1982 г., с която иска да се установи, че е роден именно в това болнично заведение и по тогавашните правила му е издаден личен регистрационен картон в район „Т.“.

С молба от 11.04.2025 г. жалбоподателят изразява становище по молбата на ответната страна от 07.03.2025 г. Оспорва изложените от АО доводи за неотносимост на направените от него доказателствени искания. Излага твърдения, че кметът на СО- район „Т.“ прикрива явната си заинтересованост от изхода на административното производство, което представлява основание за отвод при разглеждането на искането за извършването на исканата административна услуга. Поддържа твърдението си, че в деловодството на район „Т.“- СО се намира търсения от него личен регистрационен картон.

Ответната страна- кметът на СО - район „Т.“, чрез процесуалния си представител – главен юрисконсулт на район „Т.“, администрира преписката, като моли жалбата да бъде оставена без разглеждане на основание чл. 159, т. 7, във вр. с чл. 54, ал. 1 от АПК, тъй като пред същия съд, между същите страни и на същото основание има образувано адм. д. № 5675/2023 г. по описа на АССГ, по което е постановено решение №7458/30.11.2023 г., което е обжалвано от М. М. пред ВАС, и производството е висящо пред касационната инстанция.

С молба от 10.02.2025 г. ответната страна, чрез процесуалния си представител адв. М. В., представя писмо № Към РТР24-ЕВ00-38-(4) от 10.02.2025 г. на кмета на район „Т.“ – СО, както и молба от М. Т. М. с № РТР24-ЕВ00-6978/26.11.2024 г.; Решение № РТР24-РИ09-12/20.12.2024 г. на кмета на район „Т.“; писмо до АССГ от 10.01.2025 г. относно изпращане на заверено копие от административната преписка.

В писмо с № Към РТР24-ЕВ00-38-(4) от 10.02.2025 г. кметът на район „Т.“ – СО посочва, че е извършена проверка в архива на отдел „Административно обслужване на населението“ на район „Т.“ - Столична община, която е установила че в последния няма данни да е съставян личен регистрационен картон по чл. 80 от Наредбата за гражданско състояние на М. Т. М., с ЕГН [ЕГН], както и че няма данни, ако е съставян ЛРК, къде се съхранява в момента. Посочва се, че личен регистрационен картон на М. Т. М., с ЕГН [ЕГН], не е наличен в архива на район „Т.“- СО, и

такъв не е изпращан на друг административен орган. Досежно указанието да се предостави заверено копие от актовата книга на район „Т.“, СО, от 1982 г., ответникът посочва, че такъв не може да бъде предоставен, тъй като в момента в АССГ има висящо съдебно производство по адм. дело № 409/2025 г., 31 състав, образувано по жалба на М. Т. М., с ЕГН [ЕГН], срещу Решение № РТР24-РИ09-12/20.12.2024 г. на кмета на район „Т.“, с което е отказан достъп до информация по реда на ЗДОИ, а именно предоставяне на „заверен препис от актовата книга по чл. 83, ал. 1 от ЗГР от 1982 година“, по съображения, изложени в решението.

С молба от 07.03.2025 г., ответникът, чрез процесуалния си представител адв. М. В., изразява становище по направените от жалбоподателя доказателствени искания. Р. са възражения с подробни аргументи за неотносимост срещу: доказателственото искане да се представи от кмета на район „Т.“ актовата книга от 1982 г.; доказателственото искане по реда на чл. 176 да се задължи кмета да се яви лично и да отговори на въпроса: „Срещал ли се е с биологичната ми майка и поемал ли е пред нея ангажимент срещу материална облага да укрива личния ми регистрационен картон?“; да се предостави от МБАЛ „Майчин дом“ [улица], заверен препис на родилната книга от 1982 г.

В съдебно заседание, поддържа оспорването на жалбата, като излага аргументи, че личен регистрационен картон на заявителя не се намира в район „Т.“ и не се съхранява там.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

След като прецени събраните по делото доказателства, във връзка с доводите и съображенията на страните, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по молба на М. Т. М. с вх. № РТР24-ЕВОО-38/03.01.2024 г. до кмета на район „Т.“ за издаване на заверен препис на регистрационния картон, създаден през 1982 г. на основание чл. 80 от Наредбата за гражданското състояние, на името на М. Т. М., с ЕГН [ЕГН]. В молбата е посочено, че заявителят е бил отглеждан в „Дом майка и дете“, находящ се в [населено място], [улица]. Според изложеното в молбата, посочената улица се намира на територията на район „Т.“, поради което личният регистрационен картон на името на М. следва да е бил съставен именно в този район.

М. е подал молба с близко съдържание с вх. № РСЦ24-УГ52-1/03.01.2024 г. до кмета на район „С.“ – СО, в която твърди, че гореспоменатия адрес се намира на територията на район „С.“, поради което следва да е съставен личен регистрационен картон на негово име в този район. Моли още да се извърши проверка дали в регистрите на гражданското състояние се намира на хартиен носител акт за раждане на негово име. Посочва, че е роден в института по акушерство и гинекология- [населено място] към 1982 г., когато въпросният институт се е намирал на територията на район „С.“.

С писмо с изх. № РСЦ24-УГ52-1-(1), секретарят на район „С.“ изпраща за процедуриране по компетентност молбата от М. М. (чийто постоянен адрес към момента е бил в район „П.“) с вх. № РСЦ24-УГ52-1/03.01.2024 г. до секретарите на районите „П.“ и „Т.“ за издаване на копие от личния регистрационен картон и копие от акт за раждане № 2254/07.09.1982 г., съставен в Б. район/закрит/, съхраняван в район „Т.“.

В оспорения акт - писмо № РТР24-ЕВ00-38-(1)/12.01.2024 г. е посочено, че на територията на СО – район “Т.” не е съществувала [улица] отбелязаните от М. години. С писмото е изпратено приложено заверено копие от акт за раждане № 2254/07.09.1982 г. на М. Т. М.. В акта не е споменат търсения от молителя личен регистрационен картон.

При така установеното от фактическа страна съдът достигна до следните правни изводи:

Личният регистрационен картон съдържа изброените в разпоредбата на чл. 25 Закона за гражданската регистрация(ЗГР) данни: 1. име, изписано на български език и на латиница; 2. псевдоним; 3. име в чужбина; 4. пол; 5. дата на раждане - ден, месец, година; 6. единен граждански номер; 7. гражданство и статут на пребиваване; 8. място на раждане - област, община, населено място, а за родените извън територията на Република България - държава; 9. акт за раждане - номер, дата и място на съставяне в Република България; 10. постоянен адрес; 11. настоящ адрес; 12. семейно положение; 13. акт за сключен брак - номер, дата, място на съставяне; дата и държава на сключване на брака, ако не е сключен в Република България; 14. съпруг/а - ЕГН или дата на раждане, име, пол, постоянен адрес, гражданство, а за починалите - номер, дата и място на съставяне на акта за смърт; 15. съдебно решение за прекратяване на брака - номер на делото, по което е постановено решението, датата, на която влиза в сила, и наименование на съда, който го е постановил; 16. деца - ЕГН или дата на раждане, име, пол, постоянен адрес, гражданство, а за починалите - номер, дата и място на съставяне на акта за смърт; 17. майка - ЕГН или дата на раждане, име, постоянен адрес, гражданство, а за починалите - номер, дата и място на съставяне на акта за смърт; 18. баща - ЕГН или дата на раждане, име, постоянен адрес, гражданство, а за починалите - номер, дата и място на съставяне на акта за смърт; 19. братя/сестри - ЕГН или дата на раждане, име, име на другия родител - ако е еднокръвен или едноутробен, пол, постоянен адрес, гражданство, а за починалите - номер, дата и място на съставяне на акта за смърт; 20. издаден документ за самоличност - вид, номер и дата на издаване; 21. правни ограничения (вид); 22. починал - дата и място на смъртта; акт за смърт - номер, дата и място на съставяне; 23. особени бележки. Всички от изброените данни се вписват в Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението /ЕСГРАОН/ - национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях. Предоставянето на данни от ЕСГРАОН съставлява извършване на административна услуга по чл.106 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/ и волеизявлението за предоставянето им, респ. отказът за това, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.3 АПК, като защитата срещу последния се осъществява по реда на чл.145 и сл. АПК по арг. от разпоредбата на § 8 от ПЗР на АПК, съгласно която уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго. В чл.107 ЗГР изрично е предвидено, че отказът за предоставяне на данни от ЕСГРАОН може да се обжалва по реда, предвиден в АПК. Следователно приложими за преценка допустимостта на оспорването са общите правила, регламентирани в кодекса. Съгласно разпоредбата на чл.149, ал.1 АПК административните актове могат да се оспорят в 14-дневен срок от съобщаването им.

Производството е образувано по молба с вх. № РТР24-ЕВ00-38/03.01.2024 г. Доколкото се касае за индивидуален административен акт по чл.21, ал.3 АПК, срокът за произнасяне на административния орган е 7-дневен – чл.57, ал.2 АПК вр. чл.6, ал.3 от Наредба № РД-02-20-

6/24.04.2012г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението. От данните по делото се установява, че жалбата, по която е образувано настоящото производство, е подадена 15.01.2024 г., т.е. в преклузивния срок за оспорване.

Въз основа на горното съдът приема, че жалбата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Р. на населението и регистрите на актовете за гражданско състояние представляват част от националната система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България - Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението /ЕСГРАОН/, поддържана на национално, областно и общинско ниво като общинските администрации въвеждат и поддържат данните за гражданската регистрация на физическите лица в Локална база данни "Население", съставят актове по гражданско състояние и електронните им еквиваленти – чл.102, ал.1, т.3 ЗГР. Чл.105, ал.2, изр.1-во ЗГР предвижда, че данните се въвеждат еднократно по място на възникване на събитието или по място на изменението. В съответствие със ЗГР кметовете на общините са отговорни за гражданската регистрация на територията на общината /чл.4, ал.3/, като актовете за гражданско състояние се съставят от длъжностното лице по гражданското състояние в общината или кметството, на чиято територия са станали събитията. Кметът на общината е длъжностно лице по гражданското състояние на територията на общината. Той може да възлага тази функция с писмена заповед на кметовете на кметствата и кметските наместници в населените места, в които се поддържат регистри на актове за гражданско състояние, и на други длъжностни лица от общинската администрация /чл.35, ал.1 и ал.3 ЗГР/. Удостоверения въз основа на регистъра на населението се издават от кмета на общината, на района или на кметството или от определени от тях длъжностни лица от общинската администрация – чл.2, ал.1 от Наредба № РД-02-20-6/24.04.2012г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението.

От анализа на тези законови разпоредби се налага изводът, че задължението за попълване и поддържане на регистрите на населението, от които да се черпи информация, вкл. и с оглед извършване на процесната административна услуга, е възложено на администрацията на общината, която се ръководи от кмета на общината, а предоставянето на информация и издаването на удостоверения въз основа на въведените в ЕСГРАОН данни се извършва от кмета на общината, кмета на района или на кметството или от определени от тях длъжностни лица от общинската администрация.

Следователно процесният отказ е постановен от компетентен административен орган. Същият е законосъобразен административен акт по следните съображения:

Съгласно чл.106, ал.1, т.1 ЗГР данните от ЕСГРАОН, каквито представляват и данните в личния регистрационен картон, се предоставят на българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси.

В случая, искането е направено от жалбоподателя М., до когото данните в личния му регистрационен картон безспорно се отнасят. Поради тази причина, М. има качеството на активно

легитимирано лице да търси такава информация.

С цел изясняването на фактическата обстановка по делото, във връзка с твърдението на жалбоподателя, че личният му регистрационен картон се намира в архива на район „Т.“- СО, съдът, с протоколно определение от 08.10.2025 г. допусна съдебно-техническа експертиза, която да установи дали личен картон на М. Т. М. е бил издаван, и ако да, дали се съхранява в администрацията на СО - район „Т.“. С оглед постъпилата молба от 22.10.2025 г. на жалбоподателя за удължаване на срока за внасяне на депозит за вещо лице по допуснатата техническа експертиза, съдът удължи срока с 20 дни, считано от датата на уведомяването му. Жалбоподателят е бил уведомен с призовка за тези указания на съда на 06.11.2025 г. Поради факта, че по делото не бе внесен депозита, определен за допуснатата съдебна експертиза, в посочения удължен срок, настоящият състав, с протоколно определение от 28.01.2026 г. отмени определението, с което допуска горепосочената СТЕ.

С оглед извършената проверка по указание на съда от страна на кмета на СО- район „Т.“, няма данни личен регистрационен картон на М. Т. М., с ЕГН [ЕГН], да е наличен в архива на район „Т.“- СО, както и няма данни, ако е съставян ЛРК, къде се съхранява той в момента. С оспорения акт е предоставено заверено копие на жалбоподателя от наличния му акт за раждане, като не се доказва, че личният му регистрационен картон се намира у районната администрация, за да съществува възможността тя да му го предостави. Ответникът от своя страна, не може да предостави информация, с каквато обективно не разполага.

В хода на производството жалбоподателят не изпълни разпределената му от съда доказателствена тежест- да установи, че са налице тежки пороци на оспорения административен акт, които да влекат неговата нищожност. Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

По тези съображения съдът намери оспорения отказ за законосъобразен административен акт, по отношение на който не се установи наличието на някое от отменителните основания по чл.146 АПК. Този извод обосновава неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, на жалбоподателя не следва да се присъждат разноски.

Въпреки този изход на спора, на ответната страна също не се дължат разноси, тъй като не е претендирала такива.

Водим от горното и на основание чл.172 ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Т. М. от [населено място] срещу писмо с изх. № РТР24-ЕВ00-38-(1)/12.01.2024 г. на кмета на район „Т.“ - Столична община.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: